761/06

Den 22. november 2006 blev i sag nr. 70.091:

xxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx xxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har anerkendt, at klageren bærer ansvaret for, at forsædepassagerens bildør blæste op i modpartens bil.

Selskabet har i skrivelse af 19/9 2006 til nævnet redegjort således for sagen:

> "Klagen er opstået i forbindelse med, at vi har pålagt klager fuld skyld for et færdselsuheld, hvor med at bildøren i klagers passagerside blæste op i modpartens parkerede bil.
>
> Som det fremgår af vores brev fra 30. september 2005, så rykkede vi klager for en skadeanmeldelse, og i samme brev skrev vi, at hvis vi ikke fik en skadeanmeldelse fra hende, ville vi behandle skaden ud fra modpartens forklaring.
>
> Da klager ikke reagerede, har vi på baggrund af færdselsloven § 108, jf. § 28, stk. 5, anerkendt erstatningspligten over for modpartens forsikringsselskab (ligeledes Topdanmark).

Klager vender først tilbage med et svar via H.H.L. den 4. februar 2006, hvor det nu hævdes, at klagers ansvar ikke er omfattet af færdselsloven.

Først da klager henvender sig til Ankenævnet, får vi hendes forklaring på, hvordan skaden er sket.

Af skadeanmeldelsen fra modparten fremgår det, at forsædepassagerens åbne dør blæste op og ramte modpartens parkerede bil, og det fremgår ligeledes af modpartens anmeldelse, at døren blev åbnet for at forsædepassageren skulle stige ud.

Det fremgår af færdselsloven § 28, stk. 5, at ved åbning af vogndøre, på- eller afstigning og på- og aflæsning skal finde sted på en sådan måde, at der ikke opstår fare eller unødig ulempe."

Klageren har i skrivelse af 2/10 2006 til nævnet anført:

"I besvarelse af Deres skr. af 25. f.m. skal jeg meddele, at selskabet skal oplyse, hvorvidt man grunder sin anerkendelse af ansvar - uden at have indhentet samtykke fra mig - på færdselslovens §§ 101 eller 102. Hvis man vil henvise til § 101, må man godtgøre, at skaden er sket under kørsel eller in continenti samme ved udstigning af fører eller passager uden at se sig for. Og det kan man ikke, det ligger klart, at passageren blev siddende i bilen, mens hans søster, jeg, besigtigede F. Kirke; muligvis med døren på klem, hvorefter et kraftigt vindstød på det udsatte sted smækkede døren op. Dvs. alene § 102 er anvendelig, og her kræves det, at culpa, er godtgjort, herunder at sådan må ses i lyset af vejrmæssig force majeure.

Særlig er selskabets henvisning til fl § 28, stk. 5, meningsløs, den har overhovedet ikke sigte på, at en dør i en parkeret bil blæser op. uanset om der sidder en passager i bilen eller ej. Anvendelse af paragraffen må i øvrigt være betinget af en politimæssig undersøgelse med henblik på tiltalerejsning, og sådan er ikke begæret af skadelidte eller selskabet senere.

Videre er det ikke oplyst, om skadelidte er kaskoforsikret, hvilket jeg efter § 102, med dens henvisning til de alm. erstatningsregler, kan medføre, at påstået

skadevolders culpaansvar lempes eller bortfalder. Endelig blev jeg ikke varslet om takseringen, jeg ville være mødt op, ligesom denne er en såkaldt 'fototaksering', hvor selskabets repr. ikke har kontrolleret skadelidtes opgivelser."

Selskabet har hertil i skrivelse af 10/10 2006 anført:

"Klager mener, at vi skulle indhente hendes samtykke for at anerkende erstatningspligten, men som det fremgår af færdselsloves § 108, så hæfter selskabet umiddelbart over for skadelidte, hvorfor vi ikke indhenter samtykke fra klager, inden vi anerkender erstatningspligten.

Når klager først reagerer på vores henvendelser eller rykkere, har vi behandlet sagen ud fra modpartens oplysninger, hvilket klager blev gjort opmærksom på i vores brev til hende fra 30. september 2005.

Uanset om klagers passager er ved at stige ud af bilen, eller om han blot sad i bilen med døren åben, så skal han sikre sig, at døren ikke blæser op i modpartens bil."

Klageren har hertil i skrivelse af 29/10 2006 til nævnet anført:

"Iht. Deres skrivelse af 16. ds., bilagt skrivelse af 10. ds. fra selskabet, hvori udtales at man har anerkendt ansvaret overfor påstået skadelidte iht. fæl § 108 - hvilket ikke kan overraske rent lovmæssigt - skal jeg bede Nævnet over for selskabet sætte en ganske kort frist til at erklære medansvar over for både Nævnet og Byretten - hvorvidt ansvaret er anerkendt iht. fæl § 101 eller § 102. I sidste fald finder alm. dansk erstatningsret - og EAL - anvendelse, hvilket må have betydning for den selv-risiko, man uden at konsultere mig har påført mig. Det må påpeges, at nævnsbehandlingen iht. rpl. træder i stedet for byretsbehandlingen, og det kan ikke være ensbetydende med, at der ved Nævnet er ringere retsbeskyttelse end i byretten. Overfor hvilken jeg i øvrigt har påstået afvisning begrundet netop med, at sagsøger i ikke i stævningen præciserer, hvorvidt sagen støttes på § 101 eller § 102."

Selskabet har i skrivelse af 2/11 2006 til nævnet afsluttende bemærket:

"Da klager ikke har reageret på vores henvendelse omkring skadeanmeldelse, har vi anerkendt erstatningspligten ud fra FL § 101.
Men som det fremgår af vedlagte kendelse (27.511) er det uden betydning, om ansvaret er vurderet efter FL § 101 eller 102.

Uanset om klagers passager er ved at sige ud af bilen, eller om han blot sad i bilen med døren åben, så skal han sikre sig, at døren ikke blæser op i modpartens bil."

Nævnet udtaler:
Nævnet bemærker, at selskabet i medfør af færdselslovens § 108 hæfter umiddelbart i forhold til skadelidte. Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet - uden svar på sine henvendelser til klageren om skadeanmeldelse - på baggrund af modpartens oplysninger har anerkendt, at klageren er ansvarlig efter reglen om objektivt ansvar i færdselslovens § 101 og i det anerkendte omfang.
Nævnet finder på den givne foranledning anledning til at bemærke, at selvom det måtte lægges til grund, at klageren ikke var objektivt ansvarlig efter § 101, ville der være ansvar efter reglen i færdselslovens § 102, idet skaden i så fald må betragtes som forvoldt af passageren ved uagtsomhed.

Herefter, og idet det af klageren i øvrigt anførte ikke kan føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

5. 70.091

Henning Jønsson